

Шесто съобщение

Вътрешното, същинско значение на книгата Съдии и отстъпничеството на Израил в поклонението на Бога

Пасажи от Писанията: Съд. 1:1; 2:1; 17:1-5; 18:1, 30-31;
2 Сол. 2:2-3; 2 Петр. 1:3-21; 2:1, 15

I. Трябва да знаем вътрешното, същинско значение на книгата Съдии:

- А. Допитването на израилтяните до Бога в Съдии 1:1-20 описва прекрасната сцена на тяхното упование в Бога. Тази чудесна картина на единство с Господа, като един праобраз на органичния съюз на Бога с Неговите хора, е едно продължение на единството в 6-та глава на книгата Исус Навин, когато израилтяните за първи път навлязоха в добрата земя – Чис. 27:21; 1 Царе 22:10; 23:9-10; 2 Царе 2:1.
- Б. Съгласно целия Стар Завет на планината Синай Бог се ожени за Израил – Изх. 20:6; бележка 2:
1. Съгласно Своята представа и желание Бог искаше да бъде Съпруг на Израил, а Израил да бъде Негова жена и да живеем в най-близка връзка с Него в този чудесен брачен съюз.
 2. В написването на историческите книги Самуил е поставил Съдии след Исус Навин, за да ни покаже живота, който Израил живееше спрямо своя Съпруг.
 3. Както се разкрива в Съдии, Израил нямаше сърце да бъде съпруга на Йехова. Тя изостави Бога като свой Съпруг и започна да блудства след други богове и да им се покланя – 2:11-13, 17; 3:7; 8:33; 10:6; вж. Ер. 11:13; Езек. 16:25-26; Ос. 1:2; 2:2.
- В. След описанието на Юда и на Халев в Съдии 1:1-20, останалата част от история на Израил, записана в тази книга, е пълна с покварата и разложението на една блудница:
1. Исус Навин е книга, описваща онази част от историята на Израил, която е изпълнена със славни победи над жителите на ханаанската земя в присъствието на Йехова, а Съдии е книга, описваща другата част от историята на Израил, която е изпълнена с ужасните поражения, които враговете нанесоха на израилтяните заради тяхното отстъпничество от Йехова.
 2. Това е вътрешното, същинско значение на книгата Съдии.
- Г. Съдържанието на книгата Съдии се състои от следните моменти: упованието на израилтяните на Бога, тяхното изоставяне на Бога, пораженията, нанесени от техните врагове, тяхното покаяние към Бога в окаяното им състояние, тяхното избавление чрез ръката на съдиите и тяхното повторно покваряване. Това се превърне в един цикъл, който се повтори седем пъти в книгата Съдии – 1:1-2; 2:11-3:11.

II. В Съдии 2:1 се говори за Господния Ангел – 5:23; Чис. 22:22:

- А. Господният Ангел е Самият Бог в Своята Божествена Троица, Който служи на Своите избрани като Слуга – вж. Евр. 1:14.
- Б. Христос е възплъщение на Триединния Бог; Христос също така е Господният Ангел, Който се погрижи за Израил като Йехова, действащ в Стария Завет – Изх. 3:2, бележка 1.
- В. Фактът, че Христос е Господният Ангел, означава, че Бог е назначил Себе Си в Божествената Си Троица и си е възложил задачата да се грижи за Своя народ.
- Г. Понеже Израил не постъпваше както подобава да постъпва една съпруга, самият Йехова, Който беше Съпруг, Глава и Цар на Израил, се превърна в Слуга на жена Си:
1. Йехова дойде при нея не като Съпруг, Глава или Цар, а като Господният Ангел, изпратен от Йехова – Зах. 2:9-11.

2. Тъй като Израил не считаше Йехова за Глава, Той стана Слуга, за да ѝ служи. Неговото слово към Израил в Съдии 2:1-3 не беше порицание или заповед, а беше увещание на един слуга.

III. В 17-та и 18-та глава на Съдии е разкрито отстъпничеството на Израил в поклонението на Бога:

- A. Отстъпничеството означава напускане на Божия път и поемане по друг път за следване на други неща, различаващи се от Бога. То също така означава вършенето на неща за себе си в името на Исус Христос под предлога на поклонение към Бога – Деян. 9:2; 18:26; 2 Петр. 2:2, 15, 21; Юда 11; Съд. 18:30-31.
- Б. „Този човек Михей, като имаше капище за богове в дома си, направи ефод и домашни идоли и посвети един от синовете си, за да бъде свещеник“ – 17:5:
 1. Домът на Михей, като дом на богове, с идолите си (като заместители на Христос), с ефода си (представляващ Божията власт) и с наетия си свещеник (представляващ системата клир-миряни, стих. 7-13), изобразява отстъпническата ситуация по отношение на поклонението към Бога сред християните днес.
 2. Майката на Михей принесе нещо на Бога, но нейният принос беше смесен с кваса на идолопоклонството (стих. 1-4). Същата смес и отстъпническа ситуация цари в християнството.
 3. Можем да сравним картината на Михеевия „дом на богове“ (5-ти стих) със ситуацията в християнството.
 4. Днешното християнство съдържа множество „Михееви домове“. Римокатолическата църква, държавните църкви, деноминациите и много от независимите групи са „Михееви домове“, пълни с идоли като заместители на Христос.
- В. „Тогава Дановите синове поставиха пред себе си изваяния идол. А Йонатан, син на Гирсон, син на Мойсей – той и потомците му бяха свещеници на Дановото племе до времето, когато земята беше превзета. Така те поставиха изваяния идол, който Михей беше направил и който остана там през цялото време, докато Божият дом беше в Сило“ – 18:30-31:
 1. Отстъпничеството на Дан се състоеше в установяването на разколнически център на поклонение – 17:9-10; 18:27-31; 3 Царе 12:26-31.
 2. Дан воюваше като млад лъв, за да придобие повече земя (символизираща Христос), но след като той постигна успех и спечели победи, той се възгордя и започна да действа индивидуалистично и независимо – Втзк. 33:22; Ис. Нав. 19:47; Съд. 18:27-31.
 3. В резултат на придобивките си Дановите синове се възгордяха и станаха независими и отказваха да се подчиняват на Господната наредба – стих. 1-31; Втзк. 12:5, 8:
 - а. В резултат на успеха си Дан се възгордя и стана индивидуалистичен. Той се грижеше единствено за себе си и за никой друг – 33:22; Съд. 18:27-31.
 - б. Източникът на отстъпничеството на Дан се състоеше в това, че той не се грижеше за останалите племена. Липсата на грижа за другите части на Тялото е източникът на отстъпничеството.
 4. Нищо друго в историята на Израил не нанесе толкова много вреда на Божия народ, както отстъпничеството на Дан, състоящо се в установяването на разколнически център на поклонение – Бит. 49:16-18; Втзк. 33:22; Съд. 18:1, 30-31.
 5. Всеки разколнически център е свързан с нечий личен интерес. Подобна практика води не само до разделение, но и до съперничество – стих. 1, 13-31; Бит. 49:16-18; Втзк. 33:22:
 - а. Скинията се намиреше в Сило, а идолът се намиреше в Дан – Ис. Нав. 18:1.

- б. „Така те поставиха изваяния идол... през цялото време, докато Божият дом беше в Сило“ – Съд. 18:31; 1 Царе 1:3.
6. В историята на християнството е имало много „Дановци“, които не са искали да се покоряват на другите и са установявали свои центрове на поклонение – Съд. 18:1, 13-31.
7. Най-добрият начин, по който можем да се опазим от отстъпничество, е като се грижим за цялото Тяло и за уникалното свидетелство на Господа в Неговото дело – 1 Кор. 10:17; 12:12, 27.
- Г. В Библията има едно силно пророчество, че преди Господното пришествие сред Божия народ ще настъпи едно голямо отстъпление – 2 Сол. 2:3:
1. Денят на Господното пришествие няма да дойде, докато първо не дойде отстъплението – стих. 2-3.
 2. Това отстъпление ще бъде едно отпадане от правия път на Божията икономика, както се разкрива в Писанията – 1 Тим. 1:4; Еф. 1:10; 3:9.
 3. Дори днес сред някои християни съществува тенденцията за напускане на правия път на Новия Завет – 2 Петр. 2:15.
- Д. Фонът и бремето на Второто Послание на Петър е отстъплението – отклоняването от правия път на Божията истина – 2:1:
1. Отстъпничеството отвличаше вярващите от Божията икономика и ги въвлечаше в човешката логика на объркващите философии – Кол. 2:8.
 2. Ученията на отстъпниците не водеха вярващите към участие в дървото на живота, даващо живот, а ги водеха към участие в дървото на познанието, носещо смърт – Бит. 2:9, 16-17; 2 Кор. 11:2-3, 12-15.
 3. Противоотровата, която Петър използваше в разправата си с отстъпничеството, се състоеше от снабдяването на живота и откровението на истината – 2 Петр. 1:3-21:
 - а. В стихове от 3-ти до 11-ти Петър използва снабдяването на божествения живот за подобаващия християнски живот като ваксина против отстъпничеството.
 - б. В стихове от 12-ти до 21-ви той използва откровението на божествената истина като ваксина срещу ереста на отстъпничеството – 2:1, бележка 3.
 4. Тъй като днешното християнство е изпълнено с отстъпничество, Господ се нуждае от възстановяване – възстановяването на живота и истината – Йн. 1:4; 8:12; 10:10б; 14:6; Откр. 2:4, 15.
- Е. В днешното време на отстъпничество трябва да свидетелстваме пълното откровение на чистото Божие Слово и да се борим за по-дълбоките истини, разкрити в Божието Слово, които включват:
1. Откровението относно вечната Божия икономика – Еф. 1:10; 3:9.
 2. Откровението относно Божествената Троица – 2 Кор. 13:14; Откр. 1:4-5.
 3. Откровението относно личността и делото на всесъдържащия Христос – Кол. 2:9, 16-17; 3:11.
 4. Откровението относно завършения животворящ Дух – Йн. 7:39; 1 Кор. 15:45б; Откр. 22:17.
 5. Откровението относно вечния живот на Бога – Йн. 3:15-16.
 6. Откровението относно Тялото Христово, което е Божията църква – Еф. 1:22-23; 1 Кор. 12:12-13, 27; 10:32.